

Bir seyahatin ardından:

Biz Sadece Vatanı Görmek İstedik!

Harun BOZKURT (*)

Vatan vatan diye özlemini çektiğimiz Ahıska'ya yol görünmüş, Ahıska'ya gitme fırsatı elimize geçmişti. Geçtiğimiz Kurban Bayramında büyük bir sevinçle Ahıska'ya gitmiş, orada kurban kesmiş, bu arada dedelerimizin doğduğu köyleri ziyaret etmiştik.

Buraya kadar her şey güzel.

Yılbaşında Türkiye'ye gelen Ahıska Vatan Cemiyeti Şubesi Başkanı Hasanbay Müseddinoğlu ve oğlu Resul'ün tekrar Ahıska'ya geçmek için sınıra gittiklerinde girişlerine müsaade edilmemesi, hepimizi derinden üzmüştür.

Ahıska'ya gitmek ve orada kurban ibadetimizi yerine getirmek için Türkiye'de eğitim gören 32 üniversite öğrencisi arkadaş İstanbul'dan yola çıktık. Arefe günü Posof'a geldik. Posof Kaymakamı bizleri büyük bir nezaketle karşıladı ve bizlere kahvaltı verdi. Sonra kalkıp büyük bir heyecanla Ahıska'ya doğru yola koyulduk.

Sınıra geldiğimizde, Türk tarafında 10-15 dakika içinde çıkış işlemlerimiz yapıldı. Gürcü tarafında sırada beklemeye başladık; ama bir türlü sıra ilerlemiyordu. Bir kişinin sınırdan giriş işlemlerinin yapılması çok uzun sürüyordu. Saatler geçiyor, fakat bir türlü sıra ilerlemiyordu. Aklıma bizim turist karşılama sahnemiz geldi...

Biz Türkler, yurdu muza gelen turistleri adeta kırmızı halılarla hatta çiçeklerle karşılıyorduk! Şurada maruz kaldığımız sahneler ise tamamen ilkel görünüm arz ediyordu. Giriş işlemlerinde Gürcü polisi keyfi olarak bizleri sorguya çekiyordu. "Nereye gidiyorsunuz, niçin gidiyorsunuz, Ahıska'da ne yapacaksınız, Ahıska'da nerede kalacaksınız?" gibi soruların ardı arkası gelmiyordu. Neredeyse gözünüzün üstünde niye kaşınır var, diyeceklerdi. Hâlbuki biz Gürcistan'ın Türkiye temsilciğine bilgi vererek gitmiştik!

Saatler süren bu işkenmeden sonra nihayet gümrüğe sıra gelmişti. Şükür bu bekleyiş sona erdi, Ahıska'ya geçeceğiz derken, işkence bu sefer de gümrükte devam etti. İlk önce valizlerimizi otomatik güvenlik bantlarına koydurdular; sonra bundan vazgeçerek valizlerimizi teker teker açmaya başladılar.

Valizler açılıyor, bütün eşyalarımız valizlerden çıkarılıyor, darmadağın ediliyordu! Sanki bir suçlu ve suç unsuru aranıyordu adeta.

Gümrük zulmü saatlerce sürdü. Bu aramalarda Gürcü polisi arkadaşlarımızın elinde bulunan bütün kaptarlara el koydu. Herhalde otobüste bir kişinin valizinde birkaç tane Gürcüce yazılmış kitaplar da bulmuşlar. Bunların yanında muhtevasına bakılmaksızın, kitap, dergi vb. ne buldularsa el koydular. Neredeyse arkadaşların dizüstü bilgisayarlarına bile el koyacaklardı. Uzun uğraşlar sonucunda sağ olsunlar, bundan vazgeçtiler! Bütün bu kepezeliklere vatan ziyareti hatırına ses çıkarmadık. Gecenin ileri saatlerinde bu gümrük eziyetinden kurtularak Ahıska'ya yöneldik.

Biz gümrük işkencesinden kurtulmanın sevincini yaşayacakken bir de baktık bir polis arabası bizi takip ediyor! Bir süre arkadan takip etti, sonra ilerledi ve Ahıska'ya bizden ewel girdi. Ahıska terminaline vardığımızda bizi bir sürpriz daha bekliyordu. Daha önce otellerde rezervasyon yapıldığı halde, bu rezervasyonların iptal edildiğini öğrendik!

Çareyi orada yaşayan Ahıskalı hemşehrilerimizin evlerine mecburî misafir olmakta bulduk!

Bayramın birinci günü ben ve bazı arkadaşlarım Abastuban'da, diğer arkadaşlar da Ahıska'da, Cemiyet Başkanı Hasanbay ve oğlu Resul'ün bahçesinde kurbanlarını kestiler. Onlar, bizlere kapılarını açtılar, yardım ettiler. Bütün hemşehrilerimize ne kadar teşekkür etsek azdır.

Bu kurban kesme faaliyetimizde samimî duygulardan başka hiçbir şeyimiz yoktu. Hiç kimsede herhangi

bir amblem, logo, siyasî simge olarak anlaşılabilir bayrak vs. yoktu. Ahıska'daki bütün faaliyetimizin fotoğraf ve video görüntüleri elimizdedir. Bazı basın yayın organlarında çıkan görüntüler bize ait değildir!

Müslüman gayri Müslim demeden kurban etlerini herkese dağıttık. Bunu yaparken hiç kimseye, hiçbir şekilde

dinî bir mesaj vermedik! Bilakis eti dağıttığımızda Gürcüler bizlerin bayramımızı tebrik ettiler, kendi köylerimizi gezdirdiler, bizlere ikramda bulundular.

Yılbaşında Türkiye'ye geçen ve bir daha Ahıska'ya dönmelerine izin verilmeyen, orada bizlere yardım etmiş olan Hasanbay ve oğlu Resul'ün durumunu malzeme yapan bazı şahıslar, işin iç yüzünü bilmeden ve araştırmadan, lüzumsuz şeyler yazdılar. Bizleri itham ettiler, hedef gösterdiler. Hatta bu olayın tek faili olarak da bizleri gösterdiler.

Bir internet sitesinde çıkan "Bu İnsanlara Kim Sahip Çıkacak?" başlıklı yazıda, "*Türkiye'den gelen ve adları malûm örgütlerin ağıllarına takılan Ahıskalı 30 genç, Ahıska'ya giderek Ahıska ve köylerinde adeta gövde gösterisinde bulundular. Uluslararası ilişkileri, diplomasiyi hiçe sayarak vatana dönüşü sekteye uğrattılar. Sorun, açılan pankartlarda ve gümrükte el konulan kitaplarda!*" diyor ve Gürcü polisinin bunu misyonerlik faaliyeti olarak rapor ettiğini söylüyor.

Ben de diyorum ki: Gürcü istihbaratının rapor ettiğini öğreniyorsun da bizimle neden konuşmuyorsun, sormuyorsun? Gürcü istihbaratına güvendiğiniz kadar bizlere neden güvenip olayın iç yüzünü öğrenmiyorsunuz? Neden suçladığınız insanlarla konuşma nezaketini göstermiyorsunuz?

Biz hiçbir örgütün ağına takılmadık! Bizim tek gayemiz, vatani görmek, dedelerimizin hatıralarını yaşamak ve bu mübarek günde Müslüman-Hristiyan demeden dinimizin bu bayrama atfettiği dostluk cemilesi yapmaktı. Bu töhmet sözlerini nasıl icat ediyorsunuz?

İnsan kendi dedesinin yaşadığı evi görünce neler hisseder? Gövde gösterisi mi yapar? Neye, kime, niçin? Hasret gidermede insanın boynu bükük, içi buruk olur değil mi? Gövde gösterisi bunun neresinde? Kaldı ki oradaki Gürcüler de bize yardımcı oldular, meraklı sorularımıza memnuniyetle, dostça cevaplar verdiler. Bunlar sizi nasıl rahatsız etmiş, anlaşılır gibi değil! Burada hangi diplomasi ve uluslararası ilişkiler sözü olabilir ki? Gideceğin ülkenin temsilciliğinin bilgisi dâhilinde, orada onca hayvan satın alarak kurban kesip, etlerini oradaki insanlara dağıttı; bu fırsattan istifadeyle ata yurdunu ziyaret ettik. Hepsi bu! Gerisi iftira ve çamur...

Sonra hangi pankart, hangi kitaplar? Ortalıkta dolaşan fotoğrafların bizimle ilgisi yok! Yani o sıralarda birileri de oralara gitmiş, bir şeyler yapmışsa, bunu öğrencilere yamamak niye?

Birisi de bizleri birer misyoner olarak değerlendirmiş! Türkiye'de İncil dağıtan insanların nasıl öldürüldüğünden bahisle, masum ve tertemiz vatan ziyaretimizi o çerçevede ele almış! Çok ayıp! Sorarlar, ne alâka?

Kaldı ki öyle birkaç kitapla da misyonerlik yapılmaz. Türkiye'de nasıl misyonerlik yapıldığını herkes biliyor. Bizler Türkiye'de kendi sınırlı imkânlarımızla okuyan öğrenciler, acaba nasıl olacak da Gürcistanlara gidip misyonerlik faaliyetinde bulunacağız?

Biz gümrükten geçerken neşriyat ne varsa yanımızda, hangi kitap olursa olsun fark etmez, hepsine el konuldu. Bizler İlahiyat Fakültesi öğrencileri olarak, uzun otobüs yolculuğunda okumak ve bayram sonrası sınavlara hazırlanmak için yanımıza aldığımız bazı ders kitapları vardı. Mesela Tefsir Usulü, Arapça Gramer gibi kitaplar. Bir arkadaşta da Cengiz Aytmatov'un *Gün Olur Asra Bedel* ve *Toprak Ana* adlı romanları vardı. Bu kitaplarla nasıl misyonerlik yapılabilir ki!

Sonra bayrak açmadan bahsedilmiş! Biz 32 arkadaş olarak hem Abastuban'da hem Ahıska'da kaldık; bu arada kendi köylerimize de gittik. Fakat hiçbir yerde Türk bayrağı açarak gösteri yapmadık; bu gezinin görüntüleri mevcuttur.

Eskiden Ruslar böler, parçalar, yutardı milletleri. Öyle görünüyor ki şimdi Gürcistan yapıyor o işi. Bizi böyle bölüyor. Bizimkiler de zaten hazır!

Gürcistan, Avrupa Konseyi sürecinde Ahıska Türklerinin vatanlarına dönüşü için bir kanun çıkardı. Bu kanunun ne menem bir kanun olduğunu herkes biliyor! Fakat Gürcistan bununla kalmıyor, halkımıza böyle gözdağı vererek moral bozuyor. Bunu iyi anlamalıyız.

Posof'taki olay bir yana, ya Azerbaycan'dan geçişlere müsaade etmemesini nasıl açıklayacaksınız? Ahıska'ya gelmek isteyen Azerbaycan Ahıska Türkleri Vatan Cemiyeti Başkanı İbrahim Burhanov'un girişine niçin izin verilmemiştir? Yine Azerbaycan'dan göç ederek Ahıska'ya yerleşmek için gelen iki ailenin kamyonu 40 gün gümrükte alıkonulduktan sonra neden gerisin geri gönderilmiştir?

Gürcistan'ın batıda Posof ve doğuda Azerbaycan kapağı, Ahıska Türklerine neden kapatılmıştır? Bu insanların suçu varsa söylensin. Medenî ülkeler öyle yapıyor. Türkiye'nin Tiflis Büyükelçiliği, Gürcü makamlarına sormuş, tatminkâr bir cevap alamamıştır. **Dolayısıyla Türk makamlarının bu meseleyi daha ciddi plânda ele almaları gerekiyor.** Tabii ki sivil toplum kuruluşlarımızın neyle meşgul olduklarını bilmiyoruz. Hâlbuki bu kadar hadise olurken onlar da ortalıkta görünmeli, değil mi?

Bizlere düşen kimsenin oyununa gelmeden, birbirimizi kırmadan; birbirimizi anlayarak, birbirimizi severek vatana dönüş için çabalamalıyız.

Bölünmeyelim, parçalanmayalım; bu kutsal dava için birlik olalım.

Yunus Emre der ki: "*Ben beni bıraktığımda, sen beni bırakma ya Rab!*" Ben de diyorum ki, "*Biz bizi bıraktığımızda, sen bizi bırakma Allah'ım! Sen bizleri bir birimize düşürme, bizlere hayırlısıyla vatana kavuşmayı nasip eyle!*" ●

* İstanbul- Esenler, M. Fevzi Çakmak İlköğretim Okulu, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni. www.harunbozkurt.com, harunbozkurt66@hotmail.com

